

El bosc, una medicina per als nens per oblidar el confinament

La pedagogia d'emergència, una intervenció educativa per ajudar a superar el trauma de la pandèmia a infants amb pocs recursos

El bosc també pot servir per superar els traumes de la pandèmia | Alma, la xarxa social social

¿A sota meu hi ha la terra, a sobre meu hi ha el cel i aquí al centre hi soc jo?. Amb aquesta frase i col·locats en cercle comencen el dia els nans que participen en el casal d'estiu de la Fundació de l'Esperança (<https://www.fundacioesperanca.org/es/>). Avui les activitats es fan en la calma del parc de Collserola, a Barcelona.

L'entitat, impulsada per la Fundació ¿la Caixa?

(https://fundacionlacaixa.org/ca/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=), ha augmentat les setmanes d'activitat del casal, adreçat a infants i joves de 6 a 16 anys en situació de vulnerabilitat. Aquest casal, que s'emmarca en el programa CaixaProinfància(https://fundacionlacaixa.org/ca/caixaproinfancia-la-caixa-contra-pobresa-infantil/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=), es duu a terme a través de la pedagogia d'emergència, una intervenció educativa que els ajudarà a superar el trauma de la pandèmia i amb la qual els nois i noies aprenen a salvar-se a si mateixos.

[noitext]

Relaten aquesta experiència a Alma, una nova manera de parlar de la realitat social

(https://miradesambanima.org/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=). Amb actitud i optimisme. Des de la diversitat. I a

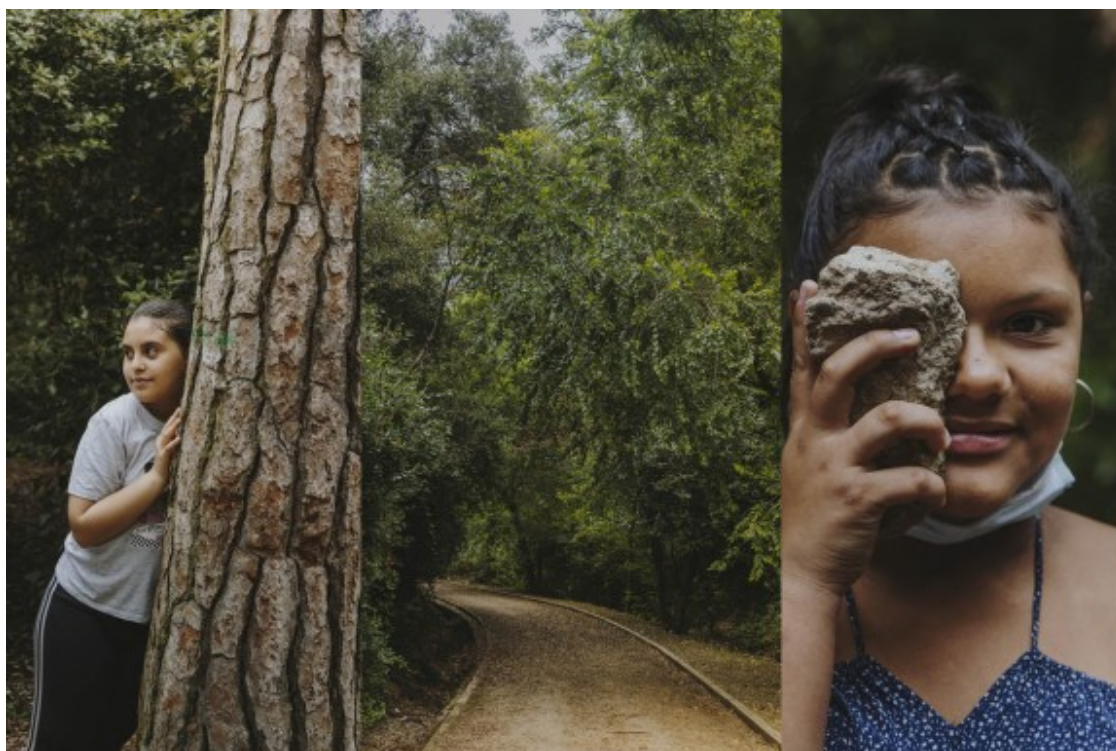
partir de les històries de la Fundació "la Caixa". Alma, la xarxa social vol ser també un punt de trobada de les infinites realitats socials del nostre món.

[noticiadiari]2/202622[/noticiadiari]

Divendres al matí al parc de Collserola. Dos grups de deu nens i nenes i dos més de deu adolescents arriben a aquest espai natural. Cadascun té una monitora de referència. La Marina i la Noemí s'encarreguen dels grans; l'Èlia i la Sandra, dels petits, i tal com mana el protocol sanitari, els grups no es poden barrejar. Mentrestant, la Sandra Vericat, especialista en pedagogia d'emergència, ho supervisa tot discretament, tot i que, sempre que la veuen, la canalla deixa de fer el que sigui que estigui fent i la crida a l'uníson i amb un somriure. ?Sandra, Sandra!? Li tenen autèntica confiança.

?La pedagogia d'emergència és com els primers auxilis en unes cures mèdiques?, explica la Sandra. És una metodologia creada pel pedagog alemany Bernd Ruf que s'aplica poc després d'experimentar un trauma, aproximadament després de dos o tres dies del xoc i fins als tres mesos següents. La pandèmia que hem viscut ha fet que molts nens hagin desenvolupat manies com aplicar-se gel hidroalcohòlic de manera compulsiva, perquè repeteixen el que veuen. ?Aquesta és una adaptació inadequada a la situació. Jo els limito. Els faig anar al lavabo i rentar-se les mans en compte de fer servir gel tota l'estona?, explica Vericat.

Quines són aquestes mesures segons la pedagogia d'emergència? Tenir accés a la naturalesa i un adult de referència equilibrat a prop, i seguir ritmes i rutines adequats. ?Llevar-se o menjar a qualsevol hora són manifestacions que la situació és estressant. També deixar de projectar-se en el futur, perquè no sabem què passarà demà, i això ens impossibilita crear?, assegura Vericat.

Pedagogia d'emergència després de la pandèmia. Foto: Alma, la xarxa social social

La Fundació de la Esperança ha apostat per aquesta mena de pedagogia al casal d'estiu, que va

començar el 22 de juny i acabarà el 28 d'agost. En anys anteriors l'horari era de 9.00 a 13.00 hores, però aquest estiu acaba una mica més tard, a les 15.00 hores, per poder oferir l'esmorzar i el dinar. ?Durant el confinament, les carències econòmiques, socials i educatives s'han agreujat?, assegura Eva Gómez, coordinadora del casal. ?Enguany la prioritat és la recuperació emocional i el reforç de competències bàsiques a través de jocs i activitats perquè no es quedin enrere en l'àmbit escolar?.

El grup de la Danna, la Wassima, la Lina, la Salma, la Basma, la Marwa, la Safae i l'Adnan, d'entre set i deu anys, es diu els Mortals. ?Els van triar el nom. Han descobert que són mortals?, diu Vericat. A l'altre grup de petits, van decidir dir-se Salvadors, perquè com diuen l'Alison, el Kholoud i la Dina: ?estem salvant el món del plàstic, del coronavirus i del racisme?. I mentre l'Adnan gaudeix pujant a la muntanya, la petita Marwa observa les plantes i les flors i les troba molt boniques. ?Es colors formen l'arc de Sant Martí?, diu. Una mica més enllà, la Lina i la Wassima estan entusiasmades amb la cabana que el grup ha construït.

Mentrestant, la Sandra els observa. La monitora està molt contenta que estiguin a la natura i assegura que és un espai lliure on poden explorar les seves necessitats i expressar les emocions. ?Poden plorar, cridar i riure. L'altre dia, estant a la muntanya, una noia ?va explotar? i se'n va poder anar una estona i desfogar-se al seu aire. Abans de la pandèmia teníem moltes activitats per fer, però què necessiten aquests infants realment? És el moment de parar i repensar-ho?, diu.

[noticiadiari]2/203538[/noticiadiari]

En efecte, la pedagogia d'emergència afronta el temps lliure estructurat: els monitors i monitores els donen el material i els joves s'autogestionen. Per exemple, amb una pilota i tres pals poden treballar la psicomotricitat. A més, tenen material gràfic proporcionat pels responsables del parc perquè els joves puguin, per exemple, detectar les petjades dels animals. ?Ens han donat l'entorn que no tenim al barri Gòtic?.

No obstant això, al començament, alguns joves no volien pujar a la muntanya. ?Són urbans, no coneixen el bosc, com a molt van a la platja de la Barceloneta. Però per a la majoria és una autèntica necessitat. La Lina, de 15 anys i veïna del Poblenou, ens explica en un recés del joc que el que més li agrada de Collserola és tenir un moment tranquil. ?M'encanta l'aire que s'hi respira i el paisatge?. ?A la ciutat hi ha massa cotxes, sorolls, edificis i persones?, explica la Sandra.

Aleshores arriba el menjar. ?Qui m'ajuda a portar-lo als menuts??. pregunta. ?Jo! Quina pregunta!?, respon en Christian, un jove que porta un mocador al cap força llampant. Ell i un altre noi s'aixequen i cadascun agafa una caixa plena d'amanides. Durant el confinament, el Christian no ha portat gaire bé el fet de no poder sortir amb els amics i jugar a futbol, un esport que reprendrà al setembre. Gràcies a aquestes sortides a la natura, com la resta dels companys, ha pogut deixar enrere els mals records i recuperar la sensació de llibertat en plena natura, jugant amb altres nens. Això sí, en un espai obert i segur.

[noticia]204686[/noticia]

[noticiadiari]2/201747[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/199576[/noticiadiari]

[nointerstitial] [noautor]